

tage, naar vi forhandle Christiansborg Slots Genopførelse, om Københavns Kommune faar de bedst mulige Færdslinier, som den ønsker. Men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da Kommunalbestyrelsen som sagt tør anses gennem de 6 Repræsentanter at have erkendt, at man her faar, hvad man behøver. Naar det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) i denne Forbindelse taler om den Rummel og Tummel, som fra Færdselen igennem Rigsdagsgaarden vil trænge op til Rigsdagssalen, saa har det jo sikkert ikke noget paa sig; det blev med Rette fremhævet i Gaar, at naar vi kunne have Gade lige uden for os her, hvor vi ere i Stueetagen, saa kan det andet umuligt spille nogen Rolle. Hertil kommer, at det ærede Medlem paa dette Punkt ligesom ogsaa med Hensyn til Benyttelsen af de 13's Udtalelser og Mørk-Hansens og Brummers Projekt gør sig skyldig i selvmodsigende Anvendelse af Argumenter. Først gjorde han nemlig gældende, at Folketingssalen ligger paa Skyggesiden ind til Slotsgaarden, og bag-eftter klager han over, at den vil blive forstyrret af Rummel og Tummel fra Ridebanen.

Saa vender jeg mig til den næste Indvending, som har mere paa sig, og det er den, der er fremsat fra saa mange Sider om, at man her byder Rigsdagen Lokaler i en Sidefløj. Jeg tror ikke, at man med Rette kan bruge denne Betegnelse; jeg tror, der er noget rigtigt i, hvad det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) sagde i Gaar, at naar Forholdet er det, at Rigsdagen faar ikke blot den Sidefløj, som der er Tale om, men  $\frac{1}{3}$  af Hovedfacaden og i Virkeligheden omtrent det halve Slot, thi det er 67,000 Kv.-Alen, der ere henlagte til Rigsdagens og 79,000 Kv.-Alen til Kongens Brug, saa synes jeg, at det er noget haartrukket at blive ved at tale om og hænge sig i, at det kun er en Afkrog, en Sidefløj, der er tiltænkt Rigsdagen. Det er paa det nærmeste det halve Slot, som er tiltænkt Rigsdagen. Og, mine Herrer, naar man henviser til, at man ellers vil kunne rejse Verden rundt uden at kunne finde en Rigsdag indbygget i et Kongeslot, saa vil jeg først sige, at det er jo en Betragtning, som ikke nu har den Vægt, som den vilde have haft for 2 Aar siden, idet det netop er en af de Forudsætninger, som laa til Grund for Loven den Gang, at saaledes maatte man gøre det. Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) havde ikke behøvet at

citere over for mig, at der ogsaa var aabnet den modsatte Mulighed, og at min Forgænger paa denne Plads vel nærmest havde tænkt sig, at Rigsdagen skulde ligge ud mod Ridebanen, det, som de 13 Kommissionsmedlemmer paa ingen Maade vilde have. Men Muligheden var holdt aaben, og enhver, der har stemt for Lovforslaget, har underskrevet paa at ville finde sig i, at det ikke bliver saa. Men naar man først er gaaet til at se denne Mulighed under Øjnene som noget, man, naar saa skal være, vil bøje sig for, at de ikke blive adskilte, men sammenbyggede, saa taber den Indvending, her er fremført mod Sidefløjen, yderligere sin Vægt, og det er da ogsaa, synes jeg, en Betragtning, som, ganske afset fra, hvad der var Forudsætningen den Gang, har sin gode Betydning for os her i Landet, som det ærede Medlem for Æbeltoft netop gav saa smukt og velformet et Udtryk, at der er noget smukt, symbolsk i at samle de tre Regeringsmyndigheder i eet Slot, under eet Tag. Lad være, at det er noget enestaaende, at man ude omkring i Verden ikke kender det, saa er det ikke dermed sagt, at det ikke er rigtigt af os at vise Verden, at der her i Landet er et saadant Forhold mellem Konge og Folk, mellem den lovgivende, udøvende og dømmende Myndighed, at de godt kunne bo under Tag sammen. Det ærede Medlem paaviste Oprindelsen til en saadan Betragtning, og jeg tror, at den Situation, hvori vi nu befinde os, i lykkelig Grad bekræfter den Oprindelse, som denne Tanke havde. Naar vi lægge til Grund for denne Sag, at de tre Institutioner meget vel kunne og maaske ogsaa i smuk Betydning bør findes under eet Tag, saa forekommer det mig noget smaaligt at undersøge saa omstændeligt og nøje, som her er sket, i hvilken Del af Bygningen den ene eller den anden af disse Institutioner blive anbragte; saa er det et fælles Hus for disse Institutioner, og naar de faa den Plads, som de behøve for at kunne udøve deres daglige Gerning paa passende Maade og under vel tilpassede Former, saa synes jeg egentlig, man dermed kunde lade sig nøje. Det siges i denne Forbindelse, at man ellers overalt i Verden lægger an paa til Rigsdagshus at have en Bygning, der udvortes tilkendegiver, hvad det indvortes rummer. Jeg ved ikke, om de ærede Medlemmer, der kende Forholdene i Paris, virkelig ville sige, at det er Tilfældet der. Der har man indlogeret Folketinget i Palais de Bourbon og Senatet i Palais du